

BRATRSTVO | 6

EVANGELICKÝ ČASOPIS PRO MLÁDEŽ | roč. 47/2006

REKLAMA

GRAFFITI

COOL V ŽITĚ

MATOUŠ

Živý poutač na chlápka z Galileje	Luboš Kratochvíl	2
Biblická úvaha – Bohatý mládenec	Magdalena Ondrová	4
Reklama –		
• Když se řekne reklama ...	Hana Chroustová	5
• RE– KLA – MY	Martina Černá	6
• Potřebuje církev reklamu ?		7
• Víra a média	Michal Vogl	9
Stalo se před lety – Little Big Horn	Pavel Nápravník	10
Tisklo se před lety – Sdruženec - sdruženka		10
Seniorátník		11
Naše sbory v zahraničí – rozhovor s P. Brodským	Tomáš Vokatý	12
Zpráva – 32. Synod - církevní parlament	S. Titěra, F. Keller	14
E-figle – Pošli to dál	Samuel Titěra	15
Zprávy – Setkání rodin s postiž. dětmi a jejich asistentů	Jana Matušková	16
Bajbl fór tudej – Pohádka o deseti zvířátkách	Marie Medková	17
Manipulace ? Ne, komerční evangelizace – rozhovor	Vojtěch Veselý	18
Filmařina že není žádná věda ? – rozhovor	Tomáš Jun	20
Zpráva – Cool v žitě	Tereza Bušová	22
Učedníci Páně –Matouš	Pavel Prejda	23
Z cest – Fish discovers water the last...	Noemi Junová	24
Subkultury mládeže – Graffiti	Miki Erdinger	26
Kladivo na čarodějnice	Jan Kratochvíl	28
Art Prague	Štěpán Bezoušek	28
Přiblížilo se království	Marie Běťáková	29
Local hero	H. a M. Běťákovy	29
autor obálky – reklamní agentura GARP		

ŽIVÝ POUTAČ NA CHLÁPKA Z GALILEJE

Luboš Kratochvíl

ÚVODNÍK

Kde jsou ty doby, kdy snad platilo přísloví, že dobré zboží se chváří samo. Já je tady nepamatuju. To asi prostě pekař upekl rohlík, prodal ho a příště už jich prodal pět, protože byly dobře vypečené. Dnes aby vylepil billboard, že je ten zahnutý kus těsta makovější než u konkurence. Kdo není v reklamě, jako kdyby nebyl.

Když se na mě ze schránky na poštu vysypaly předvolební letáky, přišlo mi najednou zvláštní, že se už musí prostřednictvím reklamy podbízet i myšlenky. Jsou tak špatné nebo nepoužitelné, že je potřeba o nich přesvědčovat na tunách lesklého papíru? Jako kdyby se slib POSTARÁME SE O SOCIÁLNĚ SLABŠÍ nemohl mezi voliči roznést šuškanou a bylo ho potřeba za kaž-

dou cenu okořenit kopnutím do rivala z opačné strany politického spektra. Jako kdyby to nebyla samozřejmost, pečovat o potřebné. Kdy asi přijde program s body BUDEME SE ZDRAVIT nebo PUSTÍME STARŠÍ SEDNOUT?

Pak mě ale napadlo, že reklama předcházela i jistého chlápka z Galileje. Jako reklamní agent pro něj pracoval jakýsi Jan, který, ponořen po kolena v Jordánu, volal: „Čiňte pokání, za mnou přichází ten, jemuž nejsem hoden ani zout opánek. Bude vás křtít Duchem svatým.“ Dobrá reklama, každý by ji mohl nosit na tričku. Vydržela dva tisíce let a pořád se neomrzela. Když to porovnáme třeba s MYSLÍM TO UPŘÍMNĚ... No nic. ČTĚTE BRATRSTVO, JE ZDRAVÉ. ■

Joachim Ringelnatz

Vyznání v jazyce vr

– Věvreř ževre mavrám těvre

Evrevovro ravrád.

Avra covro tyvry měvre?

– Nevrevívrím snavrad.

Tuvru čivry tavram

Buvrůh těvre chravraň.

Savrám avra savrám

navra těvre vzpovromívrínavrám.

Když se vydával na cestu, přiběhl k němu nějaký člověk, a poklekl před ním a ptal se ho: „Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“ Ježíš mu řekl: „Proč mi říkáš dobrý? Nikdo není dobrý, jedině Bůh. Příkladní znáš: Nezapínejš, nezizoložíš, nebudeš krást, nevydáš křivé svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i svou matku!“ On mu na to řekl: „Mistře, to všechno jsem dodržoval od svého mládí.“ Ježíš na něj s láskou pohleděl a řekl: „Jedno ti schází. Jdi, prodej všechno, co máš, rozdej chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne!“ On po těch slovech svěsil hlavu a smuten odešel, neboť měl mnoho majetku. (Mk 10,17-22)

Bohatý mládenec se vydal za Ježíšem, aby od něj získal radu. Jakou má mládenec o Ježíši představu? Co od něj čeká? A co je vůbec bohatec zač? Mohl mít pravděpodobně všechno, nač si vzpomněl. Přesto měl pocit, že mu něco schází, měl pocit nějakého nedostatku. Ví snad o něčem, co by rád získal, co však nelze koupit?

Nejspíš zaslechl něco o Ježíši z Nazaretu, který se v té době vyskytoval na blízku. Proč nešel raději za představeným synagogy, za svým učitelem? Dá mu snad lepší odpověď někdo, koho nelze snadno zařadit do nějaké škatulky a jehož záměr není snadno pochopitelný? Nebo pro něj byl Ježíš ten, kdo přinesl nové učení a zná tedy odpovědi na všechny otázky? Ať už si o Ježíši myslel cokoli, vydal se právě za ním.

Ovšem už od začátku se jejich rozhovor vyvíjí podivně. Ježíš jako by nechtěl mládenecově otázce rozumět a místo odpovědi sám klade otázku. „Kdo je dobrý? Co je dobré? Podle čeho poznáme, co je dobré a co ne?“ Mladík nechápe. Proč se takovou otázkou vůbec zdržovat. Dobré je přece to, co mi prospěje, co mi pomůže získat něco, co mi chybí. Dobré je mít na všechno odpovědi.

Co když je však ještě lepší ptát se, klást si otázky?

Podle čeho hodnotíme věci kolem sebe? Bohatý člověk nejspíš věděl, jak získat majetek, věděl, jak dobře hospodařit či podnikat. Uměl pravděpodobně odhadnout situaci, zhodnotit svět a věci kolem sebe podle jejich užitku. A této své schopnosti uměl využít. Nejspíš se i na Ježíše díval stejnými očima. Člověk se rád dívá na svět kolem sebe podle svého.

Pak Ježíš připomíná bohatému muži desatero Božích přikázání. Připomíná mu ta pro leckoho notoricky známá „pravidla slušného chování“. Stačí však zachovávat Boží přikázání, aby měl člověk pocit, že má jeho život smysl? Pokud jsou přikázání odpovědi na otázku, jak máme žít, stačí nám takové odpovědi?

Jako by se Ježíš neustále snažil odvést pozornost od mládenecovy otázky. Nebo ještě spíše zpochybnit způsob jeho tázání. Bohatec je ale zvyklý ptát se určitým způsobem, stejně jako je zvyklý určitým způsobem myslet.

Nakonec se Ježíš přeci jen k odpovědi dostane, ale není vůbec příjemná. Zbavit se majetku? Vždyť co je špatného na majetku. Když s ním člověk umí zacházet, může naopak svým bohatstvím prospět druhým. Vlastně, aby mohl dávat chudým, musí nejprve mít co rozdávat.

Co ale znamená ten Ježíšův shovívavý pohled? Co mládenci skutečně schází? Vždyť proto za ním přišel, aby to chybějící získal. Čekal však jinou odpověď. Měl svou představu o tom, co mu schází a Ježíšova odpověď se k jeho představě nehodí. Možná čekal také trochu chvály za svůj příkladný život.

O čem vlastně Ježíš mluví? O tom co schází, či o tom co přebývá?

Možná to, čím se obklopujeme, nám brání pochopit, co nám ve skutečnosti schází. ■

KDYŽ SE ŘEKNE REKLAMA...

Hana Chroustová

Když se řekne reklama, napadne nás všelicos: komerční mašinérie, dobrá pauza na čůrání během filmu, zajímavý umělecký žánr, manipulace, „oblbovák“ na lidi, ztráta času, někdy sranda, dobrá věc nepotřebuje reklamu....

Ať se nám to líbí, nebo ne, je reklama dnes úplně všude. Má ji každá instituce (od obchodních, přes kulturní, zájmové, charitativní, ekologické) a je adresována nám všem. Její prostor a prostředky k projevu jsou kolosální. Jeden francouzský farář řekl, že je reklama největším živým muzeem moderního umění.

Kvääááální Zééééus, zááááá čtýýýří drááááčmy!

Těžko říct, kdy reklama spatřila světlo světa. Rozhodně nespada z nebe někdy před pár desítkami let. Ve smyslu „lákadla“ je stará stejně jako objevení samotného písma. Její prehistorickou formou je obyčejný křik, vykřikování. Ostatně skotské slovo „slogan“ znamená původně válečný křik a označovali

se jím jedinci, co vykřikovali na ulicích, oznamovali různá usnesení panovníka, vyhlášovali svolání lidu, oznamovali něčí úmrtí, ztráty a nálezy atd. Pár příkladů z historie:

- V Babyloně byly nalezeny brídlice pocházející z 5. tisíciletí, na kterých je napsána chvalořeč na jistého ševce a jeho vynikající kvalitní obuv.
- Z mladší doby pak pochází thébský štítek s oznámením o finanční odměně za nalezeného otroka.
- Ulicemi měst starověkého Řecka procházeli „vykřikovači“, kteří za doprovodu hudby ohlašovali příjezdy obchodníků.
- Na čínských tržištích v 8. století př.n.l. bylo zase běžné recitovat reklamu na zboží za doprovodu flétny.
- V helenistické době se k reklamě postupně začíná využívat řečnického umění. Vznikají první propracované, trefné slogany ve verších.
- Ve středověku se rozmáhá vyvěšování volebních plakátů, pamfletů, proslovů. V 17. století se při morové epidemii objevuje v Anglii plakát na tekuté léky a pilulky.
- Skutečný rozvoj psané reklamní rétoriky souvisí s vynálezem knihtisku v polovině patnáctého století a s vydáváním tiskovin. Ve století dvacátém, kdy se ke slovu dostává masová komunikace, se stává reklama tím, co vidíme dnes kolem sebe.

Jak se s námi reklama baví? Proč je reklama záladná?

Reklama se snaží předat nějakou zprávu, vzkaz. Komunikuje s námi. Má pro to svou abecedu i slovník. A taky taktiku. Tvůrci reklamy vědí, jak na nás. Často se snaží reklamou působit na více smyslů najednou, např. kombinací obrazu s trefným sloganem nebo zvukovou kulísou. Některé prostředky

komunikace, které reklama používá, mohou být vnímány negativně, přesto jsou velice působivé. K tomu čtyři body:

a) Mohlo by se zdát, že s námi reklama vede rozhovor. Ve skutečnosti ho jenom předstírá. Obratně a přátelsky vtáhne na scénu. My se naproti tomu dost neobratně stáváme její součástí, přizpůsobujeme se, jsme v ní. Ona nás pak už jen přesvědčí a nechá uvěřit tomu, co říká. Představí nám svět ve své pravdě, vnutí nám to jako samozřejmost. Často to zvládne bez argumentů!

b) Typickým rysem její záludnosti je zása-da: „mnoho povyku pro nic“. Odborně se toto specifikum nazývá „grandiloquence“. Jde o to, že reklama dokáže malou, bezvýznamnou věc představit jako důležitou, zásadní, nepostradatelnou. Stručně řečeno: reklama využívá techniku „nabubřelosti“ a přehánění.

c) Reklama v sobě skrývá cosi mýtického. Určitou věc představí tak, jako by existovala od věčnosti. Říká: „Takhle to je!“, „Na tomhle závisí tvoje existence.“ Představuje se jako recept na životní štěstí.

d) Reklama nestárne. Je pořád aktuální. Zajímá se o otázky, které si klademe. Jelikož je ale věrná a poslušná imperativu ekonomiky a trhu, tyto otázky nikdy

nezodpovídá. Svoji účinnost zvyšuje tím, že v lidech navozuje obavy existenčního charakteru. Její oblíbená témata jsou: úspěch, věčné mládí, touha líbit se, hledání identity, zdraví, vize, plány...

Církev a reklama?

Můžeme mít ale i jiný pohled. Pozitivní. Každá reklama nechce manipulovat. Každá reklama nepřehání. Každá nefunguje jako lákadlo nebo oblbovák na lidi. Některá umí hrát fair play, protože není hnána nutkovou potřebou vyprázdnit skladiště se zbožím. V „pozitivním“ smyslu je reklama jednou z cest prezentace, „představení se“ veřejnosti. Formou informačních plakátů, letáků, zveřejňováním loga, spoty v rádiu se představují různé charitativní, ekologické, kulturní asociace nebo zařízení. To platí i o církvi. Samozřejmě to není to podstatné a nejdůležitější, jak se má církev představovat. Vízitkou církve je a bude vždycky její živé společenství a práce. Pokud ovšem chceme v současnosti účinně kontaktovat okolí a představit se mu, je zapotřebí mít jistou dávku pružnosti a přizpůsobivosti a maximálně využít aktuální formy komunikace. Tou může být zajímavá webová stránka, dobrá grafická tisková prezentace nebo originální logo. Důležité je srozumitelně, jasně, výstižně, se zdravým sebevědomím umět dnešnímu světu říct: „Tohle jsem já, ČCE! O tohle mi jde, tohle vyznávám, pro to a pro to jsem tady.“ Nemusí jít vždycky jenom o církev jako o celek. Prezentovat, „reklamovat“ se takto mohou i její dílčí části, senioráty, jednotlivé sbory, mládeže, mládeží organizované akce, setkání, kulturní programy, koncerty.... A když už si tedy takto pěkně ty reklamy a loga namyslíme, byla by škoda je nechat viset jen na nástěnce při vchodu do kostela. Fantazii „kam s nimi“ se už meze nekladou. Začít můžeme třeba u kamarádů ve škole.

PS: Nebojte se reklamy. Buďte kreativní. A nepamenejte, že se říká „líná huba, holý neštěstí“... ■

Tak jsem ho ráno konečně potkala! Miluji ho! Na celý život! Vypadá moc hezky, inteligentní blondák, sportovní postava, modrozelené oči a neodolatelný úsměv. Je vám to povědomé? Ano, hrdina jak z reklamy... Jen mu přidat nějaký výrobek a úspěch čehokoliv máme zaručený. O ženských protějšcích to platí podobně. Ale ony vypadají dokonale krásné a šťastné díky kosmetice, dietě a pomocníkům pro domácnost. Nesmíme zapomenout na spokojené děti v plenkových kalhotkách, které jsou pojištěné na celý život. A celou řadu doplňují usměvaví důchodci poskakující si po schodech i v osmdesáti. A proč to všechno? Cílem je upoutat naši pozornost, zalíbit se, vzbudit zájem a vyvolat v člověku příjemný dojem.

Pokud se toto podaří, dostáváme se do druhé fáze reklamy, která potencionálního nakupujícího přesvědčuje o kvalitách a věrohodnosti daného výrobku. K tomuto účelu se nejlépe hodí slovíčka začínající na nej jako např. nejlepší, nejnovější, nejprodávanější, nejvýhodnější, nespokojenější, nejpřitažlivější, nejchutnější, nejuspěšnější... Další oblíbený argument tohoto druhu představuje číslo jedna ve všech formách jako první, jediné, jedinečné, jednička,... Pro případ, že „nezabere“ ani toto, použijí se k přesvědčování přirozené lidské autority - lékaři, specialisté, výzkumníci a odborníci, následování davem herců, sportovců, osobností a celebrit. Pracuje to s podvědomou jistotou člověka, že doktor (a farář) by přeci nelhal! Získání důvěry budoucích klientů představuje cíl testů, slev a záruk na bezpečnost obchodu.

A na závěr nutno dodat, že celá reklama vytváří v člověku pocit, že mu něco chybí, něčeho se mu nedostává, v něčem zaostává a něčeho se obává. Vše to směřuje k jedinému, vyvolat v nás potřebu. A to potřebu natolik velikou, aby ji bylo nutné uspokojit. Takže až budete stát, jako já dnes ráno, před chladícím boxem přeplněným jogurty a nebude vědět jaký vybrat, v podvědomí vám možná naskočí, že koupíte ten, který „dobře znáte“ z ... ■

POTŘEBUJE ČÍRKEV REKLAMU?

Anna Kratochvílová

A jak by asi vypadala, kdybychom ji chtěli dělat? Přemýšlejte o tom! ■

Připojte se k nám

ČESKOBRATRSKÁ CÍRKEV EVANGELICKÁ

www.srcce.cz

Nabízíme:

- Příjemné, přátelské prostředí
- Volnočasové aktivity pro Vás, Vaše děti i Vaše rodiče
- Setkání s Písmem svatým
- Vstřípení základních životních hodnot (bez záruky)
- Intelektuální využití

Bonus: Odečty z daní

Budete potřebovat:

- Snahu a ochotu
- Zájem
- Čas

Rizika či naděje:

- Uvěříte, že se i za Vás Pán Ježíš obětoval na kříži a necháte se pokřtít.
- Spásu neslibujeme, ale věříme, že Bůh ve své milosti ji má pro každého.

JAKÁ JE VAŠE OBLÍBENÁ REKLAMA A PROČ?

Sára Medková,
žákyně 3.B ZŠ Karla IV,
Nový Bydžov

Bóbika. Jogobella. Třídíme odpad. Protože lidi v nich jsou vtipní.

Miki Erdinger, nastupující generální sekretář YMCA v ČR, 26 let

Reklamu beru jako nutnost a součást společnosti. Nijak ji nevyhledávám, ale ani mně neruší. A z těch televizních? Bóbika - protože ji dělal brácha mé kamarádky :) A každá další vtipná reklama (Rajec, Pepsi, Kofola).

Rudolf Brančovský,
výtvarník, hudebník
Veselá zubatá, 26 let

Nedávno jsem viděl staré reklamy natočené kolem roku 80. Kromě reklamy na česnek, mléko a startovací dráty se mi nejvíce líbila reklama na punčochy. Tyto reklamy trvaly strašně dlouho a do poslední chvíle nebylo jasné co si to má člověk koupit. A pak ten pan Vajíčko.. prostě krása!

Antonín Nevola,
římskokatolický kněz,
38 let

Na reklamy téměř vůbec nedám, protože si myslím, že jejich podstatou je jakýmkoliv (většinou lživým) způsobem „obalamutit“ případného spotřebitele propagovaného zboží. Nemám žádnou oblíbenou reklamu a raději dám na své vlastní zkušenosti s daným výrobkem.

Josef Masopust,
držitel Zlatého míče,
český fotbalista století,
75 let

Moc rád reklamy nemám (pár přímo nenávidím). Líbí se mi ty, které jsou vtipné a nabízejí něco dobrého, hezkého nebo užitečného. Tedy ne jen reklama pro reklamu, která nám vnucuje zbytečnosti.

Olga Navrátilová,
25 let, studentka
ETF UK

Líbí se mi vtipné reklamy. Ale kromě „profláknutého“ Bóbika si teď na žádnou vážně nedovedu vzpomenout.

Petra Braunová,
spisovatelka, 38 let

Mám ráda reklamu. Obdivuji umění skloubit zkratku s vtipem. Moje oblíbená reklama je ta na Zlaté stránky: „Vemte to z té Zlaté stránky“ Jak prosté a přitom geniální.

Filip Keller, farář pro mládež, 33 let

Momentálně žádnou oblíbenou nemám. Líbily se mi reklamy, které před časem měl Oskar. Byly vtipné, ne hloupé a vlezlé. Takových bývá málo. Bóbika neznám – prý jsem mimo.

Jakub 24	Chytrá, to znamená, že tam nedají kozatou ženskou.
Gertruda 15	Všechny! Skvěle vymývají mozek!!
Pavel 20	Třídte odpad - jediná reklama, které může člověk vopravdu věřit :(
Matěj 14	Ještě jsem ji neviděl, ale měla by vypadat takhle: Kup moji hnusnou voňavku protože chci vydělat!!!
Tomáš 28	Bóóbika!
Mařka 15	centrum.cz (bobika) je to vtipný.
David 22	Reklama na HSBC. Protože je na úrovni.
Andrea 21	Žádná. Ale je pravda, že ocením vtipnou reklamu.
Eva 21	„Na Českou pojišťovnu.... Helenko, kdyby mě někdo hledal..... jsem v pojišťovně; no jak jde na tenis :-) reklama má nápad a celkově se mi prostě líbí.“
Martin 25	Bob & Dave - mají myšlenku a děj (Budweisser Budvar).

Otázka příště: „Kdo je Vám přítelem?“ Odpovědi pošlete na adresu: bratrstvo@evangnet.cz s předmětem VOX POPULI do 25.8. 2006.

...REKLAMA

Michal Vogl

Jde to vůbec dohromady? Naprosto ne, řeknete patrně. A přece – jsou země a jsou církve, které dělají z víry záležitost reklamy. Ježíš pak může být předmětem reklamních spotů v televizi. Kdybyste namítli, že se to nehodí, asi by vám odpověděli něco o nutnosti misie a využití prostředků, které skýtá současná doba, technika a společnost. Po listopadu 1989 se na obrazovkách televize objevily dva zbrusu nové žánry. Jedním byly pořady o víře a tím druhým reklama. Zatímco zájem o různé kulaté stoly, kde diskutovali faráři a jiní lidé víry, rychle opadal, reklama zasílala své zrno na úrodnou půdu a vydala užitek stonásobný. Tedy hlavně pro zadavatele a majitele televizních licencí. A tak jsme ohlupováni reklamou, která se vtírá už jen tím, že má větší úroveň zvuku než ostatní pořady. Existují reklamy dobré i špatné. Jsou reklamy informující i vysloveně bezduché a nesmyslné. Patřím k lidem, kteří při reklamě televizor nevypí-

nají ani nepřepínají na jiný program. Dívám se a přemýšlím. Ptám se, proč je pro svět přijatelnější informace o nějakém čističi skvrn než víra, že v Ježíši máme odpuštění hříchů. Proč se tolik milionů lidí dívá denně na televizi a do kostela zajde v neděli vždycky taková hrstka, zatímco ostatní se v lepším případě tváří, že na to nemají čas, protože mají spoustu práce? Může za to reklama? Vnutil nám někdo tento způsob života, anebo jsme se jen dočkali toho, po čem jsme toužili? Kolik lidí toužilo za totality po svobodě a kolik po pultech plných zboží? Spousta otázek – odpovědi hledej každý sám. Já přidám jen jeden osobní postřeh. Za dobu, co sleduji reklamy, jsem „zabral“ na jedinou a to byl Krtkův dort. Koupil jsem ho tuším asi třikrát. Zadavatelé reklamy na mně tedy zbytečně plýtvají penězi. Zato víra mi mnohokrát pomohla v různých složitých údobích života a v podstatě denně mi přináší potěšení a radost. ■

POZOR ZMĚNA !!! 17.6. 2006 od 17:00 se koná v Řípce v hospodě festival „Kardašovo kvílení“ Původně měl být v Kardašově Řečici. Vstupné 80Kč. Zahrajou kapely: ářčáářN.O.M, Kryštofovy staré věci, Korísz,Rapa nui, Fšudypřítomné FBend a Kusumam. Více na Evangnetu.

Little Big Horn – 130 let od střetnutí mezi americkou armádou a indiány (červen 1876)

Porážek od indiánů utrpěla americká armáda více, přesto patří bitva u Little Big Hornu v Montaně k těm nejznámějším. Svou roli sehrál nevyjasněný průběh střetnutí včetně smrti legendárního generála Custerova na tzv. Last Standu, místě posledního odporu.

Na podzim roku 1875 byli Úřadem pro indiánské záležitosti vyzváni k návratu náčelníci, kteří své lidi odvedli mimo rezervace. Když na výzvu nereagovali, byla na jaře 1876 do oblasti předpokládaných ležení (řeka Yellowstone) vyslána armáda. Georg A. Custer (1839 – 1876), velitel Sedmé kavalerie, byl součástí kolony vedené generálem Terryem. Už 17. června se jiná kolona střetla u řeky Rosebud se siouxskými Oglaly vedenými Šíleným koněm. Jeho bojovníci se poté přesunuli k Little Big Hornu, kde podpořili tábořící Hunkpapy

náčelníka Sedícího Býka. Osamělá Custerova Sedmá kavalerie (cca 700 mužů) narazila ráno 25. června na obrovské indiánské ležení. I když další posily mohl Custer čekat nejdříve za den, rozhodl se zaútočit. Kavalerii rozdělil do tří částí. Sám vedl pět kompanií o 210 mužích. Útok zahájila skupina vedená majorem Renem, která se později opevnila na nízkém kopci nad tábořištěm. Posílen vojáky kapitána Benteena se Reno pokusil spojit s Custerem, ale indiánský nápor jej zahnal zpět. Na kopci vytrval až do 27. června, kdy dorazil generál Terry. Custerovy odražené kompanie se stáhly do obranného postavení na stráni nad řekou, kde se dostaly do obklíčení. Později byly nalezeny k nepoznání zohavené mrtvoly. Padlo všech 210 mužů. Indiánské vítězství však bylo zároveň katastrofou. Oblast zaplavily posily. Náčelník Sedící Býk uprchl se svými lidmi do Kanady, ostatní byli přinuceni k návratu do rezervací. Posledním dějstvím v pronásledování indiánů byl masakr u potoka Wounded Knee v prosinci roku 1890 ■

Sdruženec - sdruženka

V posledním čísle Bratrstva četl jsem ve zprávě z Paříže nové pro mne slovo "Sdruženec". A jak jsem se poté dozvěděl, zavedl toto slovo jako označení pro členy našich Sdružení br. gen. sekr. Vavřina. Slovo to se mi líbí a myslím, že by stálo za to zavést je jako všeobecné označení našich členů. Tělocvičné jednoty mají své cvičence a cvičenky, Ymka své Ymkaře, dělnictvo soudruhy a soudružky, církve křesťanské bratry a sestry, proč bychom neměli dle svého Sdružení jmenovati se navzájem Sdruženeci – Sdruženky?

Premýšlejte o tom někdy, pohovořte ve svých Sdruženích a sdělte redakci t. l. svůj názor.

Jos. Bradáč.
(1925, r.7)

Pobyt pro starší mládež
vánoční mládež

Futsbalový turnaj

Hrajeme si

povídáme

seniorátní kola

seniorátní zpívání

mládež poděbradského seniorátu

Velikonoční putování

letní pobyt mládeže

seniorátní dny

Polabská pout

volejbalový turnaj

a rádi si zažíváme.

BRANDÝS nad Labem
ČESKÝ BROD
CHLEBY
KOLÍN
KOVÁNEC
KRAKOVANY v Čechách
KŘINEC - BOŠÍN
KUTNÁ HORA
LIBENICE
LIBICE nad Odlinou
LYSÁ nad Labem
MĚLNÍK
MLADÁ BOLESLAV
MŠENO u Mělníka
NERATOVICE - LIBIŠ
NYMBURK
PEČKY
PODĚBRADY
PŘEDHRADÍ
VELENICE
VELÍM
ZRUČ nad Sázavou

<http://podebradska-mladez.evangnet.cz>
podebradska-mladez@evangnet.cz

ZÁPISNÍK POTULNÉHO KAZATELE

rozhovor s **P. Brodským**

Tomáš Vokatý

NAŠE SBORY
V ZAHRAŇIČÍ

Naše církev má sbory nejen v České republice, ale i v zahraničí. Na stránkách Bratrstva od tohoto čísla do konce roku bude vycházet rubrika, která nás seznámí s historií, současností, problémy i budoucností našich sborů v zahraničí. Synodní rada zřídila pro podporu těchto sborů místo potulného kazatele ČCE – tím se stal Petr Brodský. Co má potulný kazatel na starosti a v čem spočívá jeho práce se dozvíte v následujícím rozhovoru.

V čem spočívá práce potulného kazatele?

Potulný kazatel by měl jednak pravidelně objíždět všechny lokality; někde se zdrží déle, někde kratší dobu, záleží na přání a možnostech místního sboru. Také s tím souvisí všechny věci ohledně organizace táborů pro děti, které sem mohou přijíždět, distribuce církevních časopisů, styk s místními – nejen – farnostmi a sbory, ale i se školou. Dávám také rád výjezdům lidí odtud. Musím také velice pečlivě dbát místních podmínek, někde třeba řeknou: „Ano přijďte, ale stačí nám, když jste tady jeden týden.“ Jinde přivítají faráře, třeba na měsíc. Takto třeba Anička Lavická strávila v Peregu Mare i s celou svou rodinou svou dovolenou, kdy v neděli kázala a během týdne se věnovali výletům po Rumunsku. Místo potulného kazatele je zřízeno na „dobu určitou“, na tři roky. Takže v roce 2008 musím předložit synodu počet z vykonané práce a synod by pak měl rozhodnout, jestli to bude pokračovat, nebo ne. Potulného si také zvou do sborů u nás a já tam jezdím povídám o sborech a o tom, co je možné pro krajany udělat.

Které sbory máte pod svými křídly?

V Polsku je to Zelów a jak se ukazuje ještě tam budou nějaké další kontakty. V Chor-

vatsku je to Bielišovec, v Srbsku je sbor ve Velikom Središti, v Rumunsku Peregu Mare a na Ukrajině Bohemka a Veselinovka. To jsou sbory přidružené k ČCE a jsou třeba v evangelickém kalendáři, ale vlastně to jsou a nejsou naše sbory. Vyjma těch ukrajinských, které jsou nezávislé, jsou ostatní součástí místních reformovaných církví. Je to tak, že někde se o ně starají velmi pečlivě a někde méně. Třeba ve Velikom Središti nebyl farář od září loňského roku a členové si sami připravují čtené bohoslužby. Já se snažím, aby do těchto sborů, kde jsou nějaké problémy, alespoň na svátky někdo jel. Zajímavé třeba je, že sestra Jelínková ze Zelówa je první ordinovaná žena v místní církvi.

Máte také kontakty s celkem početnou skupinou volynských Čechů, kteří se sem vrátili po druhé světové válce?

Volynští se do Československa vrátili v jedné velké skupině a jsou vesměs členy sborů v Chotiněvsi, Třebenicích a okolí. A na Volyni, přiznám se, jsem ještě nebyl. Setkal jsem se s nimi při návštěvách sborů.

Odchází krajané stále ještě do Čech?

Celá řada mladých lidí sem odchází, nejvíce z Ukrajiny a potom z Rumunska. Někteří se uchytí a vede se jim dobře a někteří se po nějaké době vrátí domů. Nikdy to ale nedopadne tak, že se všichni odstěhují. Hlavně staří lidé zůstávají. Ale znám i mladší rodiny, které si sem přivezly na stáří své rodiče. Co mě ještě láká je, že u Chomutova, v Jirkově, žije celá řada ukrajinských Čechů, kteří mají, byť nepřímý, vztah k Bohemce. Bylo by dobré tam zajet, a setkat se s nimi. Myslím, že i místní sbory by mohly vyvinout nějakou aktivitu.

Kam se „potulný kazatel“ chystá na neblížší cestu?

Na dobu od nanebevstoupení do svatodušních svátků pojedou do Polska. Navštívím Zelów a potom ještě další vesnici, kde žije velká skupina Čechů. Setkám se také s kazatelem reformované církve Semkem Korovou, který se zase z jiné strany zabývá Ukrajinou a už jsme se setkali jednou v Bohemce. Ukazuje se, že ta spolupráce může mít velký a široký záběr. Výhledově se chci také setkat s krajaney v Oděse, kteří netvoří sbor, ale mají o spolupráci zájem.

Děkuji za rozhovor. ■

SERVITUS nabízí letní tábory

Vydáváme se opět „po stopách historie hledat budoucnost“ v památnících, sociálních projektech, na židovských hřbitovech při setkáních, rozhovorech a tematicky zaměřených letních táborech.

Např. v Minsku, kde se ve stanovém táboře u jezera setkají postižení lidé s nepostiženými a budou se zabývat mimo jiné tématem diskriminace postižených v Bělorusku.

Nebo v nejdéle pořádaném táboře ASF v Normandii (St. Jean), který v létě oslaví 30 let existence a kde dobrovolníci pomáhají místním statkářům.

Nebo na táboře v Ekne/Levanger, prvním v Norsku, jehož tématem bude okupace Norska a práce v památníku Falstad.

Letní tábory ASF mají za cíl aktivně vystupovat proti antisemitismu a rasismu, proti pravcovému extremismu, xenofobii a diskriminaci. K tomu slouží dialog s lidmi z různých zemí, kultur, generací nebo sociálních vrstev. Jde o to zažít, co nás spojuje nebo odlišuje, společně pracovat, učit se, diskutovat a bavit se.

Táborů se můžete účastnit **od 18 let** (pouze 2 jsou určeny pro mládež **od 16 let** – památníky Lichtenburg a Ahrensbock v Německu). Komunikačním jazykem je **němčina nebo angličtina** (cca polovina účastníků a vedoucí mluví oběma těmito jazyky). Účastnický poplatek je **60 €** (pro lidi bez příjmu **40 €** - platí pro studenty, seniory, nezaměstnané apod.). Přihlašovat se můžete do obsazení míst (volná místa najdete v přehledu táborů ve sloupci pro zahraniční účastníky).

Program letních táborů naleznete na www.asf-ev.de/sommerlager. Přehled táborů, přihlášku a počet volných míst si můžete přečíst v německém nebo anglickém jazyce. Je možné přihlásit se on-line nebo si stáhnout informační brožuru v PDF (pouze německy), příp. si o ní napsat na naši adresu SERVITUS, Vladislavova 12, 110 00 Praha 1.

Letošním květnovým jednáním skončil po čtyřech letech 31. synod ČCE. Pro tento synod také skončil mandát poradcům z řad mládeže a na jaře bude potřeba zvolit zástupce nové.

Proto stojí za to trochu povzbudit: trávit po čtyři roky jeden víkend na synodu je zkušenost k nezapcení. Rozhodně to není promarněný čas. Pokud mají k tématu co říci, jsou zástupci mládeže bráni vážně a je jim nasloucháno. Je také velice cenné si vyzkoušet, jak se to musí formálně zařídit, aby několikadenní jednání 80 lidí o ožehavých otázkách peněz i života církve řádně „odsejvalo“, nikdo nebyl umlčen a nic nespadlo pod stůl.

Vloni jsme byli svědky velké události: podpisu smlouvy se švýcarskou organizací HEKS. Po druhé světové válce k nám prostřednictvím HEKSu přišla ze Západu pomoc v objemu takřka půl miliardy Kč. Přišel čas, aby se z obdarovaného stal dárcem. Už jsme na tom tak dobře, že chceme do budoucna zase my s pomocí zkušených koordinátorů pomáhat potřebným.

A o čem se jednalo letos? Stále se projednávají záležitosti tzv. personálního fondu, tj. podle jakého klíče přispívat kazatelům nad státem uznané tabulkové platy, které jsou dost podprůměrné. Řešilo se například, zda má mít sbor možnost přímo ovlivnit výši tohoto příspěvku kazateli. Dále to byla otázka vysluhování Večeře Páně dětem. Podařilo se ujasnit, že přes různou praxi ve sborech a mnohé emotivní spory řády ČCE nevylučují plnou účast pokřtěných dětí na VP. Zajímavý teologický materiál k tématu brzy přijde do sborů.

V chrudimském seniorátu nebylo zřízeno místo seniorátního faráře pro mládež, protože žádost o zřízení neobsahovala potřebné náležitosti. Chrudimští jsou odhodláni připravit materiál na příští synod. Do té doby platí pověření Lukáše Ondry na poloviční úvazek. ■

V zářijovém čísle si přečtete rozhovor s Farářem Sauvignonem

Že nevíte, kdo to je? Je to evangelický farář, který se rozhodl na adrese www.bigblogger.cz vést svůj deník a zapojit se tak do soutěže Lidových novin, soutěží tak o možnou výhru - notebook. Co ho k tomu vedlo, proč se rozhodl vést farářský deník? Jaké byly dny každodenního veřejného psaní? Co na to lidé z jeho okolí?

Celý tenhle jev by se dal česky nazvat „páchání dobrých skutků“. Na svědomí ho mají zejména hodní lidé, v církvi je jich také dost. Zarážející je na tom, jak jsou mnozí z nich (vinou nezkušenosti?) hloupí.

Každému z vás jistě už přišlo mailem něco takového: varování, že do polstrování v autobusech či kinech schovávají zlí HIV pozitivní injekční stříkačky, prosby o unikátní krevní skupinu pro umírajícího chlapce, dopisy nosící štěstí nebo neštěstí... to všechno s výzvou, ať to pošlete dál, pokud možno co nejrychleji a co nejvíce lidem. Zachráníte jim tím život nebo počítač, darujete štěstí – a nebude vás to stát víc než to kliknutí. Kdo by se tím nenechal zlákat: jedním kliknutím přepošlu email a desítkám lidí změním život k lepšímu.

Ale pozor, jednak je to naivní iluze, jednak to má mnoho háček. Většina takových mailů je nepravda a nebo dokonce lež, bez ohledu na to, kým jsou podepsány. Místo toho, abyste někomu zachránili zdraví, život či mobil,

ho většinou jenom vyděsíte. Namísto abyste sto lidí rozesmáli vtípnou prezentací, polovině z nich zablokujete mailovou schránku a většina ostatních se sotva vesele ušklíbne. Když každý pošle takový řetězový mail 9 lidem, ve čtvrté fázi už jich bude po síti lézat 6561, v šesté 531441 – často se všemi použitými adresami, na kterých si smlsnou číhající víry a zneužijí je ke svým rejzdům. A mezitím je ta zpráva o nešťastném chlapci na onkologii 10 let stará...

Pokud tenhle článek do dvou dnů dáte přečíst třiceti svým kamarádům, budete celé tři příští roky o 87,6 % šťastnější než dosud! Pokud tak neučiníte, bude vás tři měsíce neustále svědit v podpaždí!!!!!!!!!!

Proč neuposlechnete? Protože se vám ta námaha nevyplatí. Jsme posedlí touhou dělat dobré skutky, ale nesmí nás to nic stát. Napsal bych víc, ale místo toho: podívejte se na www.hoax.cz na rubriky Co je to hoax a Netiketa a vězte, že šíření poplašné zprávy je trestné. ■

SMS RECENZE

Pokud vas zajimaji drogy a sex,tak si urcite prectete knizku Natalie Kocabove Monarcha Absint. Pe

Na prazskem An- delu byl do 30.dub- na „Pomnik nezna- memu praseti“. To Radnice Prahy 5 provokovala cuniky co zakladaji cerne skladky po meste. No, kdyz uz i stat pouziva cerny hu- mor, je to s nami dost spatne.

Ucastnici za- jezdu - nejak ne- vim, jestli uz po- dobnych filmu nema ceska kinematogra- fie dost. Uz mam te proslavene jemne vieweghovske ironie plne zuby.

Ceske dejiny ocima psa? Marti- ny Drijverova pise, co by asi tak pes myslel o nasi his- torii. Doporucuji milovnikum zvirat pro lepsi pochope- ni predstav sveho psika.

[http:// show.idnes.cz/](http://show.idnes.cz/) najdete clanek o ame- ricke komiksu o Milade Horakove, za prve si ho muze- te prohlednout, za druhe je skvely po- cit, ze nekdo mimo se o nas tehdy za- jimal, ne?

Hamlet v dej- vicich. Novy styl, aktualizace do zna- meho soucasneho prostredi. Jenom tam prosim vas ne- chodte pokud jste v umeni spise tra- dicni divaci.

Vaše SMS recenze na filmy, knihy, muziku a jiné můžete zasílat na tel. číslo 604968991

SETKÁNÍ RODIN S POSTIŽENÝMI DĚTMI A JEJICH ASISTENTŮ

ZPRÁVY

Jana Matušková

NĚKOLIK VĚT od účastníků **SETKÁNÍ RODIN S POSTIŽENÝMI DĚTMI A JEJICH ASISTENTŮ**, duben 2006, TJAK Běleč n.O., pořádal o. s. Mirabilis

Zkratky: D-dítě, PD-postižené dítě, M-matka, O-otec, A-asistent, H-host)

PÁTEK: příjezd, pobožnost, seznamovací nešpory

Jana, 60 let, M *Haló, tak jak to vypadá v Bělči? Máme si vzít s sebou gumáky? Nebo už povodně nehrozí?*

Olga, 25 let, A *Dnes si povíme příběh o hostině. Vojto, prosím, pojď sem a rozdej všem pozvánky na velkou hostinu!*

Janinka, 9 let, D *Jakou barvu kalhot jsi měl včera? Kdo odpoví? Pozor, roztáčím flašku a odpovídat bude ...*

SOBOTA: budíček, Zdravotní klauni, hippoterapie, večere, karneval, večerní p.

Markétka, 9 let PD *...chrpššíí, ... to jsem se krásně vyspala, vy ne? Proč? Já chrápu? No, tak si příště vezměte špunty do uší!*

Honza, 40 let, O *Máme půl hodiny zpoždění, ta nová dálnice mě zmátla, najeli jsme nejmíň o 30km navíc! Ale program snad stihneme, ne?*

Tomáš, 24 let H (Zdrav. klaun) *Kdo z vás má zácpu? Nebojte se, já vás uzdravím! Mám s sebou tento „zvon“ na WC, ten vždycky zabere!*

Filip, 24 let, PD *Hodinu mě tady přemlouváte, abych na toho koně sedl, no, ... tak já nasedám a jedu!!!*

Vojta, 20 let, PD *Jsem rytíř, mám svého koně, meč a hledám pěknou princeznu, abych jí vysvobodil!*

Bohunka, 45 let, M *Pane kuchaři, vy tak dobře vaříte! To se dobře jí, když nemusím vařit. A prosím, toho našeho pubertáka omluvte, on má špagety moc rád, tak si jde už potřetí přidat!*

Rutka, 1,5 roku, D *Ňam, Ňam, haf, hajj,*

bombón, chrochro, Ňam, Ňam, hajj

Luboš, 41 let, PD *Já spát ještě nepůjdu, dnes to klidně vydržím až do dvanácti hodin!!*

NEDĚLE : bohoslužby, jízda na psím spřežení, velikonoční výroba, odjíždíme Všichni Ovečka kudrnatá, běloučká jako vata, ...

Martin, 14 let, PD *Pojedu, ale tyhle psi se mi nelíbí, já chci jiné!*

Anežka, 58 let, M *Tohle vajíčko si hned obkreslíme a doma nalepíme na okno! A sluníčko si také uděláme, ...*

Jana, 31 let, M **DĚKÝ ASISTENTŮM, DĚKÝ VŠEM ZA KRÁSNOU VÍKEND V BĚLČI**

Test pro Vás : KTERÉ DVOJICE K SOBĚ PATŘÍ?

1. MIRABILIS, 2. ASISTENČNÍ SLUŽBA
3. VEČEŘE , 4. SEZNAMOVÁNÍ, 5. ARTETERAPIE,

6. SPORT U POSTIŽENÝCH DĚTÍ, 7. FOTOPOEZIE, 8. BOHOSLUŽBY, 9. REHABILITACE, 10. HOVORNA S RODIČI

A. – Asistentů, kteří pomáhají v rodinách během roku je již 25! Iva za minulý rok navštívila "svoje dítě" 33x a strávili spolu 128 hodin! DÍKY!

B. – Červená barva je symbolem života, tepla, povzbuzuje aktivitu a duševní činnost. Také vzbuzuje chuť k jídlu!

C. – Dnešní bohoslužby zakončíme písní 189 ze Svítá

D. – K této fotografii patří i báseň a píseň, kterou vám přečtou a zazpívají naši dnešní hosté: Hurvínek a Spejbl.

E. – Dnes si pochutnáme! Máme hranolky, kuřecí maso se sýrovou omáčkou a ananášem

a ještě k tomu zeleninovou oblohu!

F. – Naše Madlenka má devět let. Chodí do třetí třídy, no, vlastně nechodí, jezdí - na svém elektrickém vozíčku ...

G. – Jeden z deseti cviků pí Mojžíšové má název Žabák. Lehněte si na zem, čelem k zemi, rozpažte a nohy postupně přitahujte až k ramenu.

H. – Na jednu stranu se postaví ti, kteří jezdí rádi vlakem, na druhou autobusem.

CH. – občanské sdružení pro podporu asistenční služby

I. – Zavážeme si oči, teď z nás budou nevidomí a budeme utíkat co nejrychleji k lanu, které je od vás vzdáleno asi 5 metrů!

Vyhodnocení: 1CH, 2A, 3E, 4H, 5B, 6I, 7D, 8C, 9G, 10F

POHÁDKA O DESETI ZVÍŘÁTKÁCH

Marie Medková

Za devatero kopci a devatero horami v pobožené chaloupce na kraji vesnice žilo deset zvířátek. Tolik? A chaloupku si neopravila? Neopravila. Ne proto, že by byla líná, ale každému zvířátku z téhle chaloupky něco scházelo. Lišce chybělo kus pravé přední nožky. Vlaštovka nesměla na sluníčko. Ježek pořád stonal v posteli. A podobně to vypadalo i s ostatními. Žádné zvířátko nebylo zdravé a nebyl nikdo, kdo by se o ně staral. Nikomu se totiž nemohli odvděčit a navíc – co kdyby od nich někdo chytil nějakou nemoc? Ostatní zvířátka se jim vyhýbala. Tak tu nemocní žili spolu v chaloupce a pomáhali si, co jim síly stačily.

Jednoho dne se naše zvířátka doslechla, že do vesnice přijde slavný mistr a léčitel. „Jestli je tak schopný, jak se povídá,“ řekla si zvířátka, „jistě nás uzdraví. Budeme pak zase žít s ostatními jako dřív.“ Brzo ráno zvířátka vstala, vynesla ven i postel s ježkem, našla slunečník pro vlaštovku a netrpělivě vyhlížela u cesty. Konečně se v dálce objevila postava. „Pane, pane, smilujte se nad námi, zastavte se a uzdravte nás!“ volala na něj zvířátka z dálky, aby se jim snad nevyhnul a nešel rovnou do vesnice. On k nim přišel, prohlédl je a uzdravil.

Zvířátka radostí vyskakovala a utíkala do vesnice ukázat se příbuzným. Jenom liška přistoupila k mistrovi a řekla: „Děkuji ti, pane, není to jistě jen tak, že umíš uzdravovat. Co je důležité, je očím neviditelné. Dostal's větší moc, než má člověk.“ On jí odpověděl: „Neuzdravil jsem deset zvířátek? Žádné z nich nepoděkovalo, jen tato liška, o které se říká, že je lstivá a nevděčná?“ Potom ji pohládl po srsti a řekl: „I když ti říkáš nevděčnice, přece víš, komu máš poděkovat. Patříš k Božímu lidu.“

Jaký biblický text se skrývá za příběhem? Správné odpovědi budou slosovány. Jeden vylosovaný výherce bude osvobozen od základního poplatku na Sjezd mládeže v Havlíčkově Brodě. Odpovědi pošlete do 25. 8. 2006 na adresu redakce.

Je reklama manipulace? Nebo chceš začít jinak?

Reklama je marketingová aktivita firmy, která poskytuje informace o produktu nebo službě. Cílem je samozřejmě motivovat spotřebitele ke koupi, ale podle mého nejde o manipulaci v negativním smyslu. Spíše jde o zviditelnění předností, jako když se snažíš někoho sbalit a naladit se na jeho vlnu. Taky raději mluvíš o tom, že máš vysokou školu, hraješ na hudební nástroj a zajímáš se o kulturu a ne o tom, že nerad myješ nádobí a často mluvíš sprostě. Je to taková komerční evangelizace a misijní činnost :-)

No počkej, počkej, chceš říct, že reklama je kýženým poskytováním vybraných věcných informací?

Pravdivost a komplexnost poskytovaných informací je daná zákonem o reklamě. Stejně pokud není zákazník s produktem spokojený, tak se nemůže mezi ním a značkou vytvořit dlouhodobý vztah – což je také cílem reklamy, protože náklady na získání nového zákazníka jsou vyšší než na udržení stávajícího. Z výzkumů vyplývá 5-6krát.

Pověz něco k reklamním lákadlům, třeba etiketě konzervy s nápisy obsah je „nej“, „výhra jistá“, nějakým podobně sotva uvěřitelným sloganem...

Headliny jsou u reklamy zaměřené na image značek. Buď emotivně nebo racionálně zdůrazňují funkční benefity (cenu, vlastnosti...) a slouží k upoutání pozornosti.

Obsah etiket je také regulovaný zákonem zvláště např. u potravin, cigaret, alkoholu a léčiv.

Propagační krok „2 majonézy za cenu jedné“ – proč to firmy dělají? Plný sklad? Končí výroba série? Zavádějí nový produkt?

Akce 2+1, 1+1 zdarma... Jedná se o tzv. cenové promoce. Nejde o výprodej, ale o sezónní – časově omezené – akce pro navýšení prodejů. Tyto akce často nevycházejí od výrobců samotných, ale jsou podmínkou

prodejních řetězců např. hypermarketů vůči výrobcům, aby vůbec produkt prodávali a nevyřadili jej ze sortimentu. Jde o získání výhod v konkurenčním prostředí hypermarketů.

Uznáváš termín „podprahový“? Nebo vše, co reklama dělá, počítá s reflektovanými smyslovými vjemy?

Podprahová reklama je zakázaná. Každý inzertní prostor je v médiích jasně označen jako reklama. Otázka je, co považuješ za podprahovou reklamu... Je logo značky na dresu fotbalisty podprahová reklama? Média samozřejmě poskytují v rámci nakoupeného reklamního prostoru takzvaný PR prostor, což jsou např. v časopisech tématické články zaměřené na určitý obor a v rámci nich se může objevit doporučení nějakého výrobku jako součást redakčního testu. Ale i tato část reklamy je regulovaná a nesmí se jednat o tzv. skrytou reklamu a informace musí být pravdivé.

Už po třetí zmiňuješ zákaz nebo regulaci zákonem...

Mně taky přijde blbý pořád se odvolávat na nějaký zákon, ale ty ty otázky pokládáš tak konfrontačně, jako bys předjímal reklamu jako nekonečný podvod, na kterém si někdo ještě k tomu mastí kapsu. Takže zákony zmiňuji pro zdůraznění, že reklama není žádná džungla a spotřebitel není vystaven zvlášť reklamek a vlastníků značek.

Odmítáte klienty, poněvadž se vám funkce jejich produktu nebo služba nějak nezdá? Výrobce plynových komor?

Plynové komory bychom odmítli a zvažili bychom trestní oznámení. Ke kampani na komouše bychom se nedali přesvědčit za žádných byť sebevýhodnějších okolností. Reklamní agentura pracuje na dobrovolném obchodním základě, tzn. když to chceš dělat, tak to děláš, a když se ti to příčí, tak to neděláš.

Nicméně zatím jsme se nedostali do situace, že by nás oslovil někdo, koho bychom z morálních důvodů odmítli. Reklamní agentury spíše potencionální zákazníky aktivně oslovují, než že by si mohli vybírat.

Je snazší dělat reklamu pro cílovou skupinu davu méně vzdělaných než např. reklamu pro univerzitní studenty? A proč?

S každou cílovou skupinou je potřeba pracovat individuálně a najít benefity produktu, které jsou pro ni relevantní. V dnešním marketingu nejdříve hledáš cílovou skupinu a zkoumáš její kupní sílu a poté jí "ušijes" produkt "na míru" včetně vlastností, obalu, ceny, prodejního místa a reklamy (Product, Price, Place, Promotion). Zkrátka vytváříš produkty a služby, které lidé chtějí a ne takové, do kterých bys musel někoho nutit.

Jak získáváte data o cílové skupině? Opět trochu kontroverze: děláte reklamu na antidepresiva zacílenou na lidi,

o kterých víte, že je potřebují, poněvadž vám někdo nabídl databázi z pojišťovny...

Data o cílové skupině dostáváme většinou od klienta zároveň se zadáním. Pokud údaje a DTB (zdroje dat) sháníme sami, používáme pouze legální prostředky tzn. výzkumy a DTB, ve kterých spotřebitelé dali souhlas s využitím jejich údajů. Každý člověk má ze zákona právo na vymazání svých údajů z DTB nebo na zrušení komunikace.

Co rozpor v tom, co děláš a sezením v kostele, posloucháním faráře, placení saláru atd?

Myslím, že jako každá práce, jde i reklama dělat poctivě a nebo jinak. Cílem každé firmy je samozřejmě prosperovat, což opodstatňuje její existenci. Existenciální otázka smyslu reklamy jako ekonomické aktivity v rámci kapitalismu je na nekonečnou diskuzi.

A rozpor s následováním slov Ježíše Krista? Blbé otázky, co?

Následování JK.... No, není v písmu psáno, že nesešlápněš pedálu plynového až na zem. A tvoji bližní bratři v Kristu to často činní pro svoje čiré potěšení.

Moje osobní definice zní: Práce v reklamě je „občas zábavná světská řehole, hraničící se sebedmrskáčstvím.“

Ještě nakonec interview pověz něco k titulní straně, autorské práci vaší agentury...

Je to vlastně inzerát, u kterého by si měl člověk uvědomit, že cestou vzhůru na vlně vlastní pýchy, touhy po moci a úspěchu může taky pěkně narazit. Zároveň i takovým jedincům podá Bůh prst a kdo se z toho celého nepoučil, tak si může zkusit vzít celou ruku :-)

Slunce pálí, ptáci řvou, kytky smrděj, prostě se k nám blíží léto a společně s ním na pozadí myslí průměrného vysokoškoláka vystávají stíny temných a stále reálnějších obav. Blíží se totiž zkouškové období. Neustále odkládané biflování se brzy stane realitou a většina studentů bude nucena trávit noci s učebnicemi a nad skripty. A Hanka Jaglová? Uvelebí se na pohovce a pustí si nějaký kvalitní film...

Mohla bys nám říct, kde studuješ a co to je za obor?

Jsem v Olomouci na Filosofické fakultě Univerzity Palackého. Ta katedra má dost zběsilý název (*dívá se do příručky*). Aha, katedra filmových, divadelních a multimediálních studií.

Studuju tu prvním rokem „Teorie a dějiny dramatických umění“, což sice může znít hrozně vznešeně, ale přeloženo do obecnější češtiny to znamená filmovou a divadelní vědu.

Moc si nedovedu představit, jak probíhají přijímačky na takový typ školy...

Společně s přihláškou se zasílal rozbor libovolného filmu, divadelní hry, nebo medailon nějaké osobnosti spojené s filmem či divadlem. Dále se psal test z historie filmu a divadla. Kdo uspěl v testu, postoupil k pohovorům... no, celkem peklo :-). Nevím už, kolik lidí se hlásilo, ale při testech byl sál pro 150 lidí plný. Teď je nás pětadvacet.

Jak takové studium probíhá? Kolik času u vás stráví absolvent?

Tak studium je rozdělené do tří bloků. Prvním blokem se rozumí první ročník, na jehož konci se dělají komplexní zkoušky. Pokud je člověk udělá, postupuje do druhého bloku, což jsou další dva roky. Po

ukončení druhého bloku jsi bakalář. Pokud chceš pokračovat dál, složíš postupovou zkoušku do třetího bloku, ten taky trvá dva roky a pak je z tebe magistr. A pokud toho pořád nemáš dost, můžeš se zapsat na doktorandské studium...

A co tvoje studijní náplň během týdne? Jaké máš třeba předměty?

No, moje spolubydlící na koleji mě od rána do večera proklínají, že se flákám... Ale to bude spíš tím, že před nima si hraju na těžkou pohodářku a pak doma celý víkend tvořím nějaký referát. Moje předměty by se daly rozdělit do tří kategorií: film, divadlo, literatura... O ničem jiném se neučíme. Každý týden musíme přečíst minimálně jednu světovou prózu, jednu divadelní hru a vidět aspoň dva, tři filmy. Škoda, že nám předem určí, jaké to mají být.

A trefí se alespoň někdy do tvého vkusu?

No, můj nejmilejší žánr je fantasy, takže ze spisovatelů mám hodně ráda třeba i Terryho Pratchetta. Oblíbený film ti vážně říct nedokážu... ovšem při tom, jak se tady musíme celý týden dívat na umělecky náročnější díla, je potřeba se nečím odreagovat... takže třeba tuhle sobotu jsem strávila příjemně odpoledne u Gumídků :-).

A poslední divadelní představení, souboru Theatre XXL, které se jmenovalo Break My Heart by mému vkusu sedět moc nemělo, bylo netradiční tanečně-divadelní. Ale byla jsem nadšená, chápala jsem to, i když se tam nemluvalo :-).

Co tě vedlo k tomu studovat takový netradiční obor?

No, vzhledem k tomu, že asi od dvanácti let jsem chodila do dramatického kroužku a v prváku na gymplu jsme začali s kamerádý natáčet fanfilmy, jsem měla k filmu

a divadlu docela blízko. Ale původně jsem se optimisticky přihlásila na režii na FAMU, kde mi bylo řečeno, že jsem ještě moc mladá a chybí mi patřičné životní zkušenosti. Takže jsem se začala pomalu smířovat s představou peďáku a pak mi kamarádka řekla, že v Olomouci existuje i něco jako filmová a divadelní věda. Přihlášku jsem posílala 27. února :-).

A už víš, co dál? Kde můžeš hledat uplatnění po dokončení studia?

No, tak například v režii (a to jak filmové, tak divadelní), scenáristice, dramaturgii, filmové a divadelní kritice ...

Co bude po škole ještě bohužel netuším... zatím to беру vylučovací metodou a vybí-

rám si, co nechci určitě dělat... a ono snad nakonec něco zbudě. :-).

Co je ti nejbližší? Divadlo, literatura nebo film?

Určitě film... Ne, jasně že mám kladný vztah i k literatuře a divadlu, ale jediné u toho filmu si dokážu představit, že se mu budu v budoucnu věnovat nějak intenzivněji, aniž by mě převezení do Bohnic...:-)

Má tvé studium nějaká úskalí? Něco doopravdy těžkého, čeho se studenti bojí?

No, asi jako všude převládá strach ze zkoušek, že? A potom hlavně z jednotlivých profesorů...

Jinak mě zrovna teď žádná jiná úskalí nenapadají... no, ještě je vlastně problém dokopat se k tomu, aby člověk něco dělal...:-)

Člověk by si asi představil studenta vaší školy... dlouhé vlasy, baret, rozevláté kostkované sako, neučesaný životní styl...jako bohéma?

Proč to každéj tvrdí :o)?

Ale ne, ne všichni.... Pár takových „typsonů“ tam přece jen máme... to je peklo, jsou to přesně ty lidi, který si o sobě myslí, že jsou tak těžce umělecký, že kdyby se rozhodli tý školy nechat, všichni profesori před nima padnou na kolena a budou je prosit, aby to nedělali...

Já tam jsem ve dvaceti skoro nejmladší, takže moji spolužáci už třeba mají jednu vejšku za sebou... to si pak člověk občas připadá jako trotl...:o)

Profesori jsou vesměs v pohodě, není výjimkou, že jdu s kamarádkou po chodbě a zastaví nás profesorka, jestli bychom s ní nešly večer do divadla... Když se pořádá nějaká akce, tak profesori se zvou automaticky taky.

Díky za rozhovor!

Není zač... a to je asi fakt :-))

Další SCUK královhradecké a chrudimské seniorátní mládeže, tentokrát v Černilově. Jako vždy přišla registrace, která odlehčila našim peněženkám, zato však poskytla jídelní lístečky i červenou klíčenku se seznamovací kartou. Navečer jsme se všichni usadili v aule školy na zahájení, kde nám bylo řečeno pár slov na úvod. Následně jsme byli seznámeni s pravidly SCUKu, nad kterými celou dobu bděla Mládežnická Policie (MP). Poté se chopila mikrofonu mladá dvojice a začala dražba zapomenutých věcí z minulých akcí. Také přišla disciplína se záchodovými zvony, kolem kterých jsme se měli 30x otočit a trefit

zpět ke svému družstvu. Někteří si však spletli své družstvo s podlahou, či řadou židlí. Další část programu měl na starosti Miki Erdinger se svojí přednáškou o subkulturách mládeže a hudebních stylech jako techno nebo SKA,

doplněnou hudebními ukázkami a působivými fotkami (nejen) z CZECHTEKU.

Na večerním programu byl výběr ze dvou možností – někteří mohli zůstat v aule u filmu o rasové nesnášenlivosti, ostatní se mohli zregenerovat v čajovně ve vedlejší místnosti.

Po sobotní snídani jsme s plnými bříškami zasedli do auly na přednášku Víta Wursta, ředitele ADRY. Tam některé z nás přepadly výčitky při pohledu na fotografie z rozdílných světů hojnosti a bídy. Nejspíš už nikdo nezapochyboval, že si opravdu žijeme jako „prasata v žitě“.

V poledne byl zavelen oběd, následovala záživací pauza s focením a kolem druhé hodiny jsme místo exkurze do prasečáku (zavrženo z hygienických důvodů?)

vyrazili po okolí Černilova. Sluníčko však mělo silně dehydratační účinky, takže když ještě ke konci přišla hra o pašování vodky, kdy se darovaná voda měla na konci zase vyplivnout, tvářili se někteří dosti žalostně. Při svačině jsme doplnili chybějící tekutiny, pak přišly dílny nejružnějšího charakteru – od Vypadáš skvěle! přes herecké a umělecké dílny až po ty sportovní. Posilnění vydatnou večeří jsme se vydali na vystoupení časlavské mládeže Lanovka - série různých scének proložených vtipnými videoklipy a zpíváním se skupinou. Posledních pár hodin před spánkem nás čekala prezentace fotografií, videí

a animací, která byla spojená s čajovnou (což uvítali ti, kteří v pátek dali přednost sledování filmu). V neděli jsme byli opět „příjemně“ vzbuzeni MP, která nás nahнала k převzetí potravinových balíčků a následně i na bohoslužbu do kostela. Zpívání písní oživila improvizovaná skupina hrající na kytary a bicí. Při odchodu z kostela jsme se všichni již tradičně rozloučili africkým způsobem. Odjíždění davů po bohoslužbách tentokrát zbrzdila „Afterparty“, na které se podával čaj, káva a nejrůznější sladké či slané občerstvení. Stejně jako mizel čaj z nádob, tak se ztrácely i poslední chvíle strávené na jarním SCUKu. My si však odváželi kromě zavazadel i krásné vzpomínky na další seniorátní dny. Tak zase za půlrok!?

„Když šel Ježíš odtud dál, viděl v celnici sedět člověka jménem Matouš a řekl mu: ‚Pojď za mnou!‘ On vstal a šel za ním.“ Je to modelový příklad povolání. Bůh člověka oslovuje a ten vstává z místa, kde dosud pobýval, a vydává se na cestu za Kristem. Tak nějak vypadají první kroky víry...

A potom jsou spolu u něj doma. A nejsou tam sami. „Hle, mnoho celníků a jiných hříšníků stolovalo s Ježíšem.“ Je tam pestrá společnost jeho dřívějších přátel, podivně vykutálených „týpků“. A on se chce se všemi podělit o toho, který ho oslovil a povolal. Zadarmo dostal, zadarmo dává. Snad někdo uslyší. Tak nějak vypadá zárodek budoucího společenství...

Ale jsou tady i ti, kterým se to nelíbí a chtěli by takovému spolčování zabránit. „Jak to, že váš Mistr jř

s celníky a hříšníky? Neví, koho má před sebou? Copak si neumí lépe vybírat? Proč se s nimi baví?“ Tak nějak vypadá pokrytectví církve...

Ale on je slyšel a řekl jim: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky.“ Tak nějak vypadá nezasloužená milost...

Církevní tradice ztotožňuje celníka Matouše s pisatelem evangelia. Dobře, že nám to všechno zapsal a my to smíme číst

(Mt 9,9-13).

Vyhlašujeme soutěž

„Nová tvář na festivalu VOX 006“

14. října 2006 se bude v Praze konat další ročník hudebního festivalu VOX. Jeho organizátoři umožní krátké vystoupení také třem méně známým skupinám, které splní následující kritéria:

Soutěž je určena pro začínající nebo méně známé **česky** zpívající skupiny (interpreti), jejichž tvorba obsahuje **křesťanské poselství**. Týká se všech hudebních stylů kromě tzv. vážné hudby, sborového zpěvu či schol. Kapela zašle **demo-nahrávku** (CD, MP3, v nejhorším případě MC) s minimálně dvěma a maximálně čtyřmi písněmi z vlastní tvorby **nejpozději do 31. 8. 2006** na adresu: Rosa, Thákurova 3, 160 00 Praha 6, e-mail: petr@rosamusic.cz.

Podle zasláných nahrávek vybere komise, složená ze zástupců pořadatelů, médií a hudebníků tři skupiny, které se budou moci prezentovat v rámci festivalu VOX 006 (každá třemi písněmi). Na festivalu pak bude hlasováním posluchačů a porotou určen vítěz soutěže, kterému pořadatelé zajistí **1 nahrávací den ve studiu zdarma**.

Wales? Tahle část Velké Británie si vás naprosto omotá kolem prstu. Zelené poddolané "hobitů" kopečky, zhoupávající se v ještě zelenější údolí, ve vás málem vyvolají dojem, že jste doma na Vysočině. Málem. Za zmínku stojící skalnaté pobřeží a ovce všude, kam jen dohlédnete, tenhle dojem mírně narušují a dotvářejí tak obrázek pro Wales tolik charakteristický.

Typičtí Walesané jsou "vyhrocení" patrioti. Představte si hokejové finále Rusko vs. přes nás postupující Slovensko. Komu budete fandit? Zeptejte se na to samé klasického Walesana při fotbalovém duelu Francie vs. přes Wales postupující Anglie. Z pohledu, ve kterém se skrývá pohrdavé "jak se můžeš tak blbě ptát, fandíme komukoli, jenom ne Anglii, když nás porazila" můžete vyčíst totální nasazení rvát se za Wales hlava nehlava. Tak bych zhruba popsala rugby, národní sport, jehož ostatní pravidla při prvním pohledu na hrací plochu absolutně pozbývají významu. Asi si budu muset nechat pořádně vysvětlit "vocogou". Snahy byly, ale většinou jenom jako doplněk nedělní pokostelové konverzace na téma "proč maj dneska všichni na sobě červený trika s waleským drakem".

Velština je vlastně "elfština", jak mě pozorovaní potvrdil jeden nejmenovaný "tolkiénolog". Řeč, která si v klikatosti nezadá s pobřežní linií a je sympatická hláskou

podobnou našemu "ch", se děti učí jako druhý jazyk už od prvních roků na ZŠ. A to je myslím také jeden z důvodů, proč jsou Walesané tak otevření k cizincům. Dokážou ocenit ostatní jazyky, úsilí, které musíte vynaložit, abyste se domluvili.

Hlavní město Cardiff je hodně kosmopolitní, vedle sebe tu žijí tradiční Walesané, ale také obyvatelé jiných koutů UK i světa, hodně studentů a lidí, kteří přijeli za prací. A tahle atmosféra se odráží i v Thornhill Church Community Centre, ve "sboru" na okraji Cardiffu, který se na rok stal mým domovem. Sbor tvoří asi 160 "papírových" a zároveň aktivních lidí, plus několik desítek sympatizantů. Není výjimkou, že v neděli 160 židli nestačí. Že je tolik lidí v kostele trochu podezřelý a že to zavání čímisi "až moc"? Bohoslužby se opravdu v něčem liší - jiný písničky, větší podíl lidí na vedení, jinak strukturovaný kázání, moderní technika... To podstatné ale zůstává. A i přesto 160 lidí v kostele může zažít rodinnou atmosféru.

Centrum "žije" z pronájmu prostor, funguje tu celotýdenní školka a už při vstupu nápadný coffeeshop - ne ten, co se vám snaží zvednout koutky, nejsme v Holandsku. Centrum je v podstatě společenským zařízením vycházejícím vstříc požadavkům místních obyvatel.

Kde má mezi tím vším "perfektnem" místo studentka z Čech? Můj původní roční "kon-

trakt“ je spojený s prací s dětmi a mládeží. Musím říct, že je naprosto úžasný, kolik prostoru se tu téhle oblasti věnuje. Sbor zaměstnává na plný úvazek dva faráře, z toho jednoho pro mládež a pak tu fungují týmy dobrovolníků. Denně se vídám s natolik různými dětmi a mladými lidmi, že je těžký nějak to zobecnit. Ale mohla bych se pokusit udělat takovou škálu od relaxačních skupinek po rodea. A začnu nedělkama, protože ty jsou opravdu balzám. Děti, který i občas poslouchaj, co jim říkáte, daj vám zpětnou vazbu, ocení, když je něco baví (nejenom český písničky, třeba “Svee crockí rosespeevey”). Dále klasický mládeže, jak je známe u nás, taky pohodička. Pak bych šla přes jednotlivý kluby podle věku. 426 club (pro děti od 4 do 6 let), CheckItOut a Impact (Ice-skating with Impact - Bruslení s Dopadem hlásal formulář, kterej muselo vyplnit každý dítě pro případ, že by se mu něco stalo).

A pak YP.com klub v sobotu večer. V tom našem se ročně prostřídá tak 200 třinácti až šestnáctiletých, který nemaj s církví nic společnýho (jako ostatně většina dětí, který centrem prochází), prostě teenageri, kteří jdou v sobotu do ulic a ochomýtnou se v různých stavech i u nás – až už se přijdou dívat na film, hrát různý hry nebo brousit nervy sousedům říznými zvuky, které se linou z jejich aparátů. A mezitím rozsedávat stoly, otrhávat pohovky a strhávat žaluzie a nakonec skopat kontejner na odpadky do potoka.

To když si dovolíte varovat je, že ještě jednou a jdou. Zakoupili jsme řetěz, kterým kontejner přivážem, je totiž pěkná votrava vstávat každou neděli už v devět jenom proto, abyste si dali bahenní koupel. No, to je ještě docela pěkný den, mohli by se k tomu přidat zranění a zuřiví sousedi na telefonu. Plné nadšení, že jste sobotu přežili ve zdraví, vás v neděli ráno vítá manažer centra se seznamem problémů, který se nashromáždily za poslední víkend. Flippin factory! Volně přeloženo “do prkenný vohrady”.

O co se tu teda snažíme? Že se ale přece něco děje dává tušit třeba ohromnej zájem o akce jako Activity Weekend Away, víkend se surfováním, horolezectvím, kánoema a Biblí. To jsem ještě neviděla, fakt se od Vánoc ptali, co bude, a pak se rvali, aby se dostali na seznam.

Práce v coffeeshopu není jen o co nejkřemovější pění na capucinu. Nejzábavnější je komunikace se zákazníky. Jakmile se domáknou, že nejste Francouzka ale Češka, začnou barvitě popisovat své cesty na kontinent. Takže se třeba dozvíte, kolik sněhu bylo letos v Praze. (I když byly “u Muzea čtyry”, tak to pro ně byly závěje. Tady totiž sněží dvakrát za rok, a to kvůli tomu děti nejdou do školy.) Anebo: Potkali Havla v kavárně a divili se, že ta mladá blondýna byla jeho manželka. Překvapilo je, že bych prezidenta nechala v klidu pít jeho kafe a nešla si s ním poklábosit.

Nojo, jinej kraj, jinej mrav. ■

V minulém čísle jsem vynechal poslední z Hip hopových elementů a to výtvarnou složku. Graffiti jsou dnes takovým fenoménem, že jim nelze věnovat jen několik řádků. Graffiti mají svoji historii, filosofii, pravidla a různá pojetí.

Počátek umění ulice nám přiblíží legenda. Mytologie totiž praví, že někdy v 60. letech minulého století žil na 183. ulici města New Yorku mladík jménem Demetrius, řečený

a barevně, a samozřejmě graffiti obrazy. Většina těchto větších obrazů je vykonávána ve skupině 3-5 lidí, tzv. „crew“. Mnohdy se setkáme i s piécys s názvy crew. Jeden čas jsme mohli na mnoha místech v Praze vidět například WHS.

V graffiti platí několik základních hesel. Prvním je: piš své jméno a buď vidět. To je naplňováno všudypřítomnými ovšem nelegálními tagy na ulicích a tagy – tedy

těž TAKI, jenž se živil jako pěší doručovatel zpráv a zásilek. Při jedné z pochůzek zaznamenal tento vnímavý potomek řeckých přistěhovalců nápis JULIO 204, vyvedený sprejem na zdi domu. Když si ověřil, že číslo za jménem odpovídá číslu ulice, na níž se právě nachází, nebylo pro něj obtížné pochopit jednoduchý smysl poselství. Brzy, možná už příští den, se vydal do zaměstnání vybaven sprejem, jímž na první roh nastříkal svou odpověď: TAKI 183. (bydlel v té ulici) Legendární tag byl na světě a s ním přišel do města i nový druh zábavy, umění a životního stylu.

Tag, neboli podpis jednotlivých writerů (těch, kdo graffiti vytvářejí) je jejich vizitkou, jejich reklamou a svědectvím, že zde na tomto místě byli (v nadsázce lze říci, že jde o stejný systém jako u pejsků, kteří si značkují terén).

Další výrazy, se kterými se lze setkat je „piece“, tedy tag vyvedený prostorově

autorskými podpisy - u různých obrazů. Čím viditelnější místo, čím více lidí kolem toho místa chodí, tím lépe (proto jsou tak oblíbené vlaky, metro, mosty apod). Ale touha psát své jméno je tak rozšířená, že i veřejné záchody slouží k sebeprezentaci writerů. Každý writer má svůj tag, tedy vlastní předzdvíčku. Druhým heslem je: buď kreativní, vytvoř si vlastní styl. Stejně tak jako poznáme obrazy od různých autorů, i v graffiti lze číst styl autora a dle obrazu zasvěcení poznají, kdo je jeho autorem. Posledním je pak: buď angažovaný. Tedy o graffiti mluv, snaž se jej rozšiřovat ve společnosti a propagovat v médiích.

Bohužel i mezi příznivci graffiti najdeme ty, kteří nectí pravidla a zviditelňují se na historických budovách. Avšak většina příznivců se snaží i o tzv. legály – oficiálně povolená místa pro graffiti. (Velké betonové plochy, mosty apod. V Praze nejznámější legál je na Těšnově.)

Dnes se při práci s mládeží z ulice klade velký důraz na možnost vyjádření se nejen hudbou, ale právě i pouličními obrazy. Konají se mnohé soutěže ve vytváření graffiti na legálních místech či na velká plátna. Graffiti je moderní umění, umělecký styl, který má mnoho odborníků, ale bohužel i mnoho „fušerů“. Proto je tedy třeba roz-

lišovat a přemýšlet nad rozdílnými projevy a ptát se dříve, než volat policii.

Zajímavostí týkajících se graffiti také je, že ochranný nátěr proti graffiti – tedy roztok, který se rozpouští a vytváří filtr proti opakovanému malování vynalezl slavný Čech Otto Wichterle (autor kontaktních čoček). ■

Hledáme osobní asistentku pro naši sedmnáctiletou dceru Annu, která má lehký formu dětské mozkové obrny a epilepsii. Nabízíme klidné a příjemné rodinné prostředí v domě se zahradou, v krásné přírodní lokalitě (15km od Prahy) a dostatek soukromí (vlastní pokoj s vybavením a příslušenstvím). Strava a bydlení zdarma, pracovní doba a finanční ohodnocení dle dohody (možno uznat jako praxi ve škole i v rodině). Nástup od 1. 9. 2006 na jeden rok (s možností prodloužení).

V případě zájmu se, prosím, ozvěte na některé z následujících spojení.

Lucie a Vladimír Dobešovi

tel.: 315 783388

Kováry 42

mobil: 605 281772

273 28 Zákolany

e-mail: vladimir.dobes@iiee.lu.se

BIBLE TROŠKU JINAK – J. B. Šourek

oddělení mládeže ČCE

Právě vyšlo revidované vydání sbírky nápadů, jak pracovat s Biblií. Zpracovávali jste někdy biblický text jako novinovou zprávu? Psali jste antipodobenství nebo dopis k biblickému tématu? Víte, co je to Västeraská metoda? To jsou jen příklady z několika dalších představovaných přístupů k práci s Biblií. Publikace je vhodná pro přípravu biblických programů pro mládež, ale i dospělé.

„Základním předpokladem práce, o níž budeme dále psát, jsou dvě věci: (a) důraz na rozhovor jako jednu ze základních podmínek a charakteristik lidské existence, a (b) smysl pro skupinovou práci rozvíjející osvobodivou a tvořivou hru.“

Kupujte v knihkupectví Kalich, Jungmannova 9, Praha 1, Cena: 68 Kč

Při koupi 5ti a více kusů nebo při e-mailové objednávce (kalich@evangnet.cz) sleva 10%.

Škoda
SIMPLY CLEVER

NOVÉ AUTO PRO NAŠÍ CÍRKEV

Na základě jednání synodního seniora Joela Rumla a člena synodní rady Pavla Stolaře byla v květnu podepsána smlouva o spolupráci mezi naší církví a ŠKODA AUTO a. s.

Škoda Auto bezplatně církvi zapůjčila automobil Fabia Combi. Smlouva je uzavřena do konce roku a je předpoklad, že bude prodloužena i na další rok. Auto bude využíváno pro potřeby Ústřední církevní kanceláře, ale i pro některé akce např. pro pobyty rodin s postiženými dětmi v Bělči, či Sjezd mládeže. Na těchto akcích bude propagována značka Škoda.

Děkujeme ŠKODA AUTO a. s. za spolupráci a těšíme se na další.

KLADIVO NA ČARODĚJNICE

Jan Kratochvíl

KNIHA

30. duben je dávno za námi, mnozí z nás se pobavili při pálení čarodějnic, ale kdopak z vás zkusil prozkoumat něco k tématu? Co třeba Kladivo na čarodějnice!

Když jsem vzal knížku do ruky, měl jsem určité povědomí o ději, slyšel, že prý je to hrozivé, a čekal, co z toho bude. Během chvíle jsem se ale dostal do stavu absolutní apatie k okolí. Vnímám jsem knihu a nic jiného. Volání k večeři, které mě obvykle vytrhne ze všeho, vyšlo naprázdno a já jen mechanicky pohyboval hlavou doprava a doleva. Občas ještě směrem nahoru, to když jsem si potřeboval některý řádek kvůli porozumění přečíst vícekrát – román není snadný.

Ďábelský inkvizitor Boblig, nevinný děkan Lautner a zbožná hraběnka z Galle, nejen ti dávají dohromady pestrou mozaiku postav napínavého románu. Děj začíná ve chvíli, kdy pomatená žebračka Schuchová s vidinou odměny uschová pro porodní bábu Drotu hostii ze mše svaté, která by měla pomoci její málo dojící kravce. Naneštěstí je při činu odhalena a rozběhne se kolotoč událostí, jehož nejhorším a nejkatastrofálnějším článkem je příjezd inkvizičního advokáta Bobliga, který má případ vést.

Jen několik lidí si uvědomuje, že peklo, které nastalo, nemá se spravedlností nic společného, a že se jedná jen o osobní libosti inkvizitora. Zpočátku se odvažují protestovat, ale když vidí, že moc inkvizice je nedozírná, mlčí a vyčkávají. Podezření z čarodějnickvít dopadá následně i na jejich hlavy a kvůli promyšlenému, krutému mučení proti nim nakonec svědčí i jejich nejbližší. Celkem zaplatí za Bobligovo vyšetřování životem i majetkem více než sto lidí.

Lidé hledali ďábla v čarodějnicích a nevěšili si, že to inkvizitor sám je jeho nástrojem. Román varuje čtenáře před lhosejností a odkládáním odporu proti zlu, protože jednou už může být pozdě.

napsal: Václav Kaplický, vydal Český klub, rok vydání 2006, stránek 335, cena 220,-

ART PRAGUE

Štěpán Bezoušek

VÝSTAVA

22. května bylo v Mánesu dusno. Galeristé navazovali kontakty, umělci přemýšleli, jak se co nejnápadněji zdechnout, sběratelé přepočítávali z českých na eura, snobové nápadně popíjeli s plastických kelímků a plkali.

Všichni namačkání jak sardinky tu oslavovali zahájení Veletrhu současného umění ART PRAGUE 2006. Ten se konal ve dnech 22. – 28. 5. nejen ve výstavní síni Mánes, ale také v Galerii Václava Špály na Národní třídě a v Nové síni ve Voršilské ulici.

Vedle zastoupení všech významějších soukromých českých galerií tu svou židličku pod obrazy měli i galeristé ze Slovenska, Německa, Itálie, Holandska či Japonska, u jejichž stánku postávající samuraj v keramickém brnění způsobil asi jediný menší rozruch na jinak poklidné vernisáži. Zde se umění hlavně prodává, tak není překvapení zde vidět díla od známých a dobře prodávajících autorů (František Skála, Zdeněk Sýkora, Oldřich Kulhánek, Jan Preclík atd.), překvapením pro mě však bylo, že právě tyto stálíce patřily k tomu nejlepšímu, co jsem zde mohl vidět (snad kromě japonského samuraje).

Kdybych měl v kapse 140 000,- a chtěl si koupit obraz, asi bych si vybral. A vše to doporučuji, možná za rok na ART PRAGUE 2007...

Začátkem roku 2006 představili studenti DAMU novou českou hru Království, jejíž autorkou je Lenka Lagronová. Její myšlenky s mnoha odkazy na Bibli herci předvádějí velmi přesvědčivě. Tato absurdní hra představuje život čtyř lidí v městečku, kde kdysi tekla řeka, ale už dávno vyschla; a kde hřbitov býval za městem, ale teď stojí město na hřbitově. Nikdo si už nepamatuje, kdy naposledy přišlo. Představím vám postavy této hry:

Marta je cynická rezignovaná žena, která už o životě ztratila iluze. Její hlavní starostí je zasněná a citlivá sestra Beátka a veliká, snad bezedná mísa medu na stole, kterou jim odkázal jejich otec. Marta má za to, že musí všechn med sníst, než zemřou.

Beátka je zakomplexovaná spisovatelka, odmítá jíst med ať s okurkami nebo s kaprem a její hlavní starostí je ulovit Davida, kterého zná z kostela.

David je trochu pesimistický hypochondr, do něhož jsou zamilované všechny slečny ve městě. Jeho hlavní starostí je ... Království.

Šimona je bláznivá děvče. Její hlavní starostí je vyschlá řeka, protože velmi touží stát se rybářem, stejně jako byl její dědeček. Stále dokola opakuje jeho větu „Na rybu se musí čekat“ a jakési proroctví „Přiblížilo se Království“.

Děj se točí kolem schůzky Beátky s Davidem, vztahů mezi postavami a jejich vnitřních proměn a Království. Překvapivý zvrat na konci dává celé hře nadějně vyústění.

O jaké Království se vlastně jedná? Určitou představu získáte, když vyrazíte na představení do pražského divadla Disk. Studentská vstupenka stojí křesťanských čtyřicet korun.

Co si počít, když v mlze vrazíte autem do králíka? Jak zareagujete, když vám váš psycho-terapeut začne sprostě nadávat? Znáte vesničku, kde má každý několik povolání? Spočítali jste už někdy, kolik zrněk písku se vám vejde do dlaně? Zkusili jste už vyřídít pracovní hovor přes oceán, když je v okolí jen jedna telefonní budka? Umíte si představit obchodního zástupce z Houstonu uprostřed zapomenuté skotské vesnice?

Vzbudily jsme váš zájem? To všechno je možné ve filmu Místní hrdina (Local Hero, 1983) režiséra Billa Forsytha. Přimyslete si ještě romantickou opuštěnou skotskou krajinu a získáte základní tón filmu. Důležitou roli zde hraje zátoka Ferness, která se hodí k výstavbě ropného terminálu. Má to ovšem jeden háček: Na pobřeží stojí vesnice. Je tedy potřeba s jejími obyvateli vyjednat odkoupení všech pozemků. S tímto úkolem sem z Houstonu přijíždí Mac spolu s Angličanem Dannym a stále naráží na svéráz života v této rybářské vesnici. Zátoka má ovšem velký význam i pro oceánoložku Marinu, která má pro její další osud úplně jinou vizi. Místní podmořská krajina je totiž opravdový poklad. Přírody si zde opravdu užijete, některé záběry jsou přímo dokumentární a hudba Marka Knopflera s nimi tvoří dokonalý celek.

V celém filmu se harmonicky prolíná vážnost hlavní ekologické myšlenky, krajiny a hudby s rafinovaným a mírně absurdním britským humorem. To vše z něj činí v zahraničí téměř kultovní film, přestože u nás není příliš známý. Proto neváhejte a rozšířte si svůj obzor. U nás film vyšel nedávno na DVD v Levných knihách pod anglickým názvem.

Režie: Bill Forsyth
Hrají: Burt Lancaster, Peter Riegert, Denis Lawson, Peter Capaldi, Jenny Seagrove

Kaž - dý mů - že dě - lat je - nom to, co u - mí, víc ne - do - ká že___

ře - ka hu - čí, ry - ba ml - čí, bo - ry šu - mí___ věc je jas - ná, že

skři - van chvá - lí Pá - na hla - sem skři - va - ním hav - ran za - se

hav - ra - ním a já chvá - lím Pá - na hla - sem

křap - la - vým, to že líp to ne - u - mím

Pane Bože odpusť mi, že trochu to mrším
ptákům, když ti zpívám nad návrším,
jen to neber jako že se nesnažím,
prostě líp to neumím

Brandýský sbor ČCE uspořádal v neděli 21. 5. veřejnou přednášku s názvem „Čeští evangelíci v letech komunistického režimu“. Má postačit vědomí, že církev nějakým způsobem dobu padesátých let i později normalizaci přežila a udělat „tlustou čáru za minulostí“? Anebo odhalovat „kostlivce ve skříni“? Většina přítomných dala již svou účastí najevo, že téma otvírání minulosti považuje za legitimní. „Nejhorší bylo, že se v evangelické církvi podařilo vytvořit vlivovou agenturu, protože StB potřebovala vědět, co se v ní děje a mohla účinně manipulovat,“ konstatoval evangelický farář Pavel Hlaváč. Vyjádřil také kritický postoj k tehdejším orgánům evangelické církve, které neměly zamezovat solidaritě sborů s postihovanými členy církve. A kladly únikový důraz na „čisté evangelium“, jež nakonec „bylo tak čisté, až bylo sterilní“.

První červnový víkend probíhají volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Špatné počasí by mohlo k volbám přilákat více voličů. (Zdroj: seznam.cz)

Tradiční předprázdninové setkání pražské mládeže u ohně se letos bude konat v Horních Počernicích 28. 6. od pěti hodin odpoledne. O program se postará Miloš Rejchrt, místní farář. Setkání je určeno všem mladým lidem, kteří se chtějí setkat se známými i neznámými lidmi, zamyslet se nad biblickým programem, nebo se prostě pobavit u ohně s ostatními mládežníky.

Od soboty 1. 7. do pátku 7. 7. zveme na akci mládeže nejen libereckého seniorátu: Brigáda v Jizerských horách (Mariánsko horské boudy). Čeká nás jako už po několikáté chalupa bez elektřiny, s vodou z potůčku, také práce, a hry, a dobrá parta lidí. Veškeré informace: Filip Šimonovský, rumburk@evangnet.cz, 777 088 472.

Seniorátní evangelizační kurs pro mládež pod názvem Radost na cestě se koná ve Vřesovicích u Kyjova od 8. do 15. 7. Je určen pro konfirmandy a mládež.

Další informace: josef.hurta@evangnet.cz

13.-19. 8. se v Křižlicích koná kurz pro konfirmandy západočeského seniorátu. Vedou: Michal Šourek a Jan Satke. Více na evangnetu.

Martin Fér

Martin Fér

Hynek Tkadleček

Hynek Tkadleček

Oddělení mládeže oznamuje!
Ještě zbývá několik volných míst:

30.6. – 7.7.	Kurz pro starší mládež	Křížlice
14.7. – 21.7.	Předkonfirmační kurz pro mládež	Křížlice
21.7. – 28.7.	Bigbítový kurz	Křížlice
4. – 11.8.	Kurz pro mladší mládež II	Horní Čermná
5. – 14.8.	Mezinárodní kurz	Herlíkovice/Praha
6. – 13.8.	Divadelní kurz	Rumburk
20. – 26.8.	Voda 2	řeka Ohře

Více na <http://mladez.evangnet.cz>

Sjezd (nejen) evangelické mládeže 2006

BEZ TEBE TO NEJDE

volně navazuje na téma loňského Sjezdu
„Já! Já? Já.“

Budeme se zabývat vztahy k různým „TY“
– například Ty bližní, Ty partner,
Ty Bůh, Ty nepřítel, Ty odlišný,
Ty pomáhající apod.

Koncert Terne Čhave a Noční optiky.

**29. září – 1. října 2006
v Havlíčkově Brodě.**

Více informací najdete v příloženém letáku
a na stránkách <http://mladez.evangnet.cz>